

U. B. BERGEN

1611-57

Ms. 1568 Ic

2

NORSK VILJE

Nr. 12.

10 mai 1944.

2 Arg.

FOLKEDOMSTOLER

Det er vel knapt noe heimefronten har stått - og står- så samlet om som spørsmålet om angiverne- og deres virksomhet. En følelse av usigelig forakt og nadeløs harme er det som griper alle aligevel mennesker når de tenker på disse elementer, og alle er klar over at folk som for personlig vianing angir si ne undertrykte landsmenn til voldsmannen, betegner bunnen av menneskelig fornredelse. Derfor ser også folk flest på angiverne ikke som mennesker i vanlig forstand, men som vesener som har mistet sin menneskelighet slik at bare den rent ytre likhet står igjen.

Ingen har representert et så dødlig og konstant faremoment for frihetsarbeidet som angiverne. De fleste arrestasjoner av aktive patrioter og næsteparten av den sorg, nød og elendighet som har rammet så mange norske heimer, skyldes disse judaaser. Vi har alle sammen f.eks. Tellevågsakon i frisk erindring. Og alle vet også at to kjente angivere her i byen har ansvaret for Televåg-folkenes skjebne.

På grunn av mangelen på sentral ledelse for heimefronten har imidlertid kampen mot angivene hittil vært dårlig organisert og tildeles forsømt. I enkelte distrikter, særlig østpå, har aktive motstandsgrupper med adskillig framgang tatt opp kampen for å rydde ut disse utskudd. Men i landsmålestokt virker virker det hele mer som spredte tiltak. Heldigvis forestår det en avgjørende vending i dette spørsmål i og med at dannelsen av Norges Frihetsråd om kort tid vil være en kjenngjerning. Fra alle hold på heimefronten er det nemlig kommet krav om at frihetsrådet skal ha myndighet til å oppnevne folkedomstoler, sammensatt av gode nordmenn, mod bl.a. den oppgave å dømme til døden angivere, nazister og stripete som ved sin virksomhet utgjør en direkte fare for frihetsarbeidet. En slik ordning vil shape den best mulige løsningen av angiver-spørsmålet. For det første vil kampen mot judaene bli ført etter en samlet plan for hele landet. For det andre vil disse folkedomstoler kunne bli et virkelig effektivt våpen i krigen. Endelig vil på denne måten vårt folks innrogdede sans for lov og orden bli inngått, for folkedomstolene vil dømme etter gjeldende norsk krigsrett. Også fra dette synspunkt vil altså dannelsen av frihetsrådet støtte seg på et virkelig folkekrav. I dette øyeblikk kan vi med rette si at dommens dag er meget nær for angiverne og deres forbinder. Heretter skal det bli livsfarlig å oppdre som judas.

UREVISSTE ANGIVERE.

Det fins en type mennesker iblandt oss som vi finner det på sin plass å gjøre alle ansvarbevissts nordmenn oppmerksom på. Det er alle præmakerne, og særlig av den sorten som blir grepst av hemningsløs panikk straks situasjonen begynner å bli litt broket. Vi vet jo at hver gang det inntreffer en eksplosjonsulykke, en togavsporing eller andre tilsynelatende uforklarlige hendelser, så er tyskerne straks ute med skumlerier og antyder mulighetene av sabotasje- for å skape politisk forvirring. Dette er nok til å sette kverna igang. Forhåndslangsten for mulige tyske terroraksjoner gjør da ofte præmakerne til angivere-uten at de sjeldent vet om det. Mann og mann imellom, over en kopp rika eller under andre selskapelige saurenkonster får disse folk det travelt med å "forklare" bondelsene, og nevner opp navn på personer som de stempler

NORSK VILJE

2.

Nr. 12.

tilhengere av en aktiv mottsnads politikk osv. Slike uttalelser vil før eller siden komme til Getapos kunnskap, og kan være årsak til store ulykker for heimefronten. Angivere av dette slaget må hurtigst mulig lære å holde sin snakkelyst i tørke. I motsatt fall bør de være klar over at de risikerer å bli dradd til ansvar for sin virksomhet. Enten det nu dreier seg om hendslige ulykker eller om virkelig sabotasje, så er det landsskadelig handling å vil gi seg til å utspeke aktive patrioter som mulige "skyldige", og det er enhver god nordmanns plikt å være på vakt og skride inn mot dønslags uvesen.

"ALT FOR NORGE" skriver :

"Heimefront i kamp uten enhatlig ledelse er som en arme uten stab. Den tyske undertrykkelses-politikk mot folket vårt følger en konsekvent og hard linje. Enhver mottsnad mot undertrykkerne må ha en like hard og konsekvent ledelse, dersom det ikke skal føre til ned er-lag og store tap. VÅR KAMP GÅR IKKE UT PÅ Å SKAPE MARTYRER SOM BLIR SKUTT ELLER KOMMER I FENGSEL. VÅR KAMP GÅR UT PÅ Å SEIRE OVER UNDERTRYKKERNE OG FRIGJØRE LANDET VÅRT".

STALINS DAGSBETALING 1ste MAI.

I dette historiske dokument heter det bl.a. at det i den nærmeste frartid vil bli satt igang avgjørende angrep både fra øst og vest som vil resultere i Tysklands snarlige sammenbrudd. Under disse operasjoner vil den røde arme ikke stanse når alle sovjet-områder er senset for fiender, men vil overalt rykke videre fram og forføgle tyskerne inntil alle undertrykte land er befridd.

Om Tysklands vasalstater : Finland, Ungarn, Romania og Bulgaria, sa Stalin at de ved straks å bryte med Tyskland kunne få anledning til å trekke seg ut av krigen. Men erfaringene viser at disse lands regjeringer har knyttet sin skjelne så fast til Nazi-Tyskland at de ikke vil være i stand til å bryte forbindelsen. Det står derfor til folket sjøl i disse land å gjøre opprør og styrte regjeringen for p. å denne måte å vinne igjen friheten og det nasjonale sjølstende.

FRA DEN DANSKE HEIMEFRONT.

Kronprisesse Ingrid har nylig fått en datter. Heimefronten feiret denne begivenhet med og på en kongelig måte. En serie på 21 eksplosjoner prakto lss i Kjøbenhavns parker. Alle eksposjonene var meget kraftig.

1ste mai ga anledning til en lang rekke betydelige sabotasjehandlinger. I Jylland bl. bl.a. en hel del elektriske kraftledninger og tyske telefonanlegg og kabler ødelagt, og en meget viktig tysk telefon-sentral ble sprengt i luften. Denne sentral formidlet forbindelsen med Narvik i nord til spanske-grensa i sør.

Et kraftverk i Kjøbenhavns frihavn ble ødelagt. Som følge av dette er en rekke store bedrifter stanset og virksomheten kan ikke gjenopp-tas på en tid framover.

FRA MOSKVA.

Meldes at livet i hovedstaden mer og mer antar normale former fra før krigen. Som eksempel kan nevnes at på de store hote ller er rasjoneringen opphevet for en lang rekke matvarer. Også når det gjelder mange andre bruksartikler er forsyningene normale. De store magasiner er fulle og omsætningen livlig.

Fra frontene meldes det enno om forholdsvis stillstand når undtas Jugoslavia og Sebastopol hvor der kjempes forbitret, samt luftkrigen som stadig øker i intensitet. SISTE ISRAESTOPOL FALT IMORGON.